



NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Warszawie

LWA.410.008.01.2015
P/15/041

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Warszawie
ul. Filtrowa 57, 02-056 Warszawa
T +48 22 444 57 72, F +48 22 444 57 62
lwa@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-14, 00-950 Warszawa 1

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/15/041 – Wykorzystanie broni przez wybrane służby i straże oraz nadzór organów państwa nad jej reglamentacją
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Warszawie
Kontroler	Kontrolę, na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ¹ , przeprowadził Grzegorz Odziemkowski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 94253 z 7 maja 2015 r. [dowód: akta kontroli tom I str. 1-2]
Jednostka kontrolowana	Komenda Wojewódzka Policji z siedzibą w Radomiu ² , ul. 11-go Listopada 37/59, 26-600 Radom
Kierownik jednostki kontrolowanej	Mazowieckim Komendantem Wojewódzkim Policji ³ jest od dnia 24 lutego 2015 r. inspektor Rafał Korczak. Poprzednio Mazowieckim Komendantem Wojewódzkim Policji był, w okresie od 12 lipca 2013 r. do 23 lutego 2015 r., inspektor Cezary Popławski. [dowód: akta kontroli tom 1 str. 3]

II. Ocena kontrolowanej działalności⁴

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli badając zagadnienia dotyczące wykorzystania broni przez funkcjonariuszy KWP i nadzoru nad jej reglamentacją stwierdziła prawidłowe prowadzenie działań kontrolno-sprawozdawczych w odniesieniu do służb i straży nadzorowanych przez Policję. Wyposażenie funkcjonariuszy w broń palną i środki przymusu bezpośredniego, pomimo iż było niezgodne z normami uzbrojenia, to jednak nie miało wpływu na realizację ustawowych zadań Policji. Stwierdzono, że szkolenie strzeleckie przeprowadzano na strzelnicy, która nie spełniała warunków bezpieczeństwa dla ich uczestników, co w ocenie NIK jest niedopuszczalne. Stwierdzono, że nie wszyscy funkcjonariusze zostali objęci szkoleniem strzeleckim, w szczególności strzelaniami programowymi określonymi w corocznych decyzjach Komendanta Wojewódzkiego. W ocenie NIK, stałe doskonalenie umiejętności strzeleckich utrwała prawidłowe nawyki posługiwania się bronią i minimalizuje możliwość popełnienia błędu, a zwiększa skuteczność w przypadku jej użycia. Analiza dokumentacji dwóch wydziałów KWP dotyczącej przechowywania broni przez Policjantów i przeprowadzania kontroli stanu ilościowego broni palnej wykazała, że Wydział Postępowań Administracyjnych nie założył „książki nadzoru nad bronią palną”, a „książka wydania broni z pododdziału” znajdująca się w Wydziale Kryminalnym prowadzona była w sposób nierzetelny. Ponadto NIK stwierdziła, iż kontrole stanu ilościowego broni palnej i amunicji prowadzone były niezgodnie z zarządzeniem Nr 852 Komendanta Głównego Policji w sprawie zasad

¹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm. – dalej także *ustawa o NIK*.

² Dalej także *KWP w Radomiu*.

³ Dalej także *Komendant Wojewódzki*.

⁴ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów⁵. Rejestr BRON prowadzono nierzetelnie, tj. w sposób nieodzwierciedlający stanu faktycznego. W ocenie NIK, stwierdzone nieprawidłowości świadczą o niedostatecznym nadzorze nad komórkami KWP realizującymi zadania objęte niniejszą kontrolą.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Wyposażenie KWP oraz jej funkcjonariuszy w broń.

Komenda Wojewódzka Policji z siedzibą w Radomiu funkcjonuje w oparciu o ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji⁶, inne powszechnie obowiązujące akty prawa oraz zarządzenie nr 1041 Komendanta Głównego Policji w sprawie organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji⁷.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o Policji, KWP w Radomiu jest jednostką Policji właściwą na obszarze województwa mazowieckiego, z wyłączeniem obszaru m. st. Warszawy oraz 9 powiatów otaczających Warszawę, wyszczególnionych w art. 6 ust. 3 ustawy o Policji.

Komendant Wojewódzki w dniu 8 października 2010 r. nadał Regulamin KWP w Radomiu, w którym określono funkcje, strukturę organizacyjną, organizację kierowania oraz zakres zadań komórek organizacyjnych.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 4-58]

1.1. Koncepcja, normatywy i stan faktyczny wyposażenia KWP w Radomiu w broń i środki przymusu bezpośredniego.

Opis stanu faktycznego

Normy wyposażenia indywidualnego policjanta, w tym normy wyposażenia komórek organizacyjnych KWP oraz podległych im jednostek Policji, uregulował Komendant Główny Policji niejawnym zarządzeniem nr Z-141/2012⁸.

Szczegółowe zasady przydzielania broni palnej funkcjonariuszom Policji, wydawania broni palnej do celów szkoleniowych, posiadania, utrzymania i przechowywania broni palnej, postępowania w przypadku utraty broni palnej, postępowania w przypadku wywozu broni palnej za granicę oraz nadzoru nad postępowaniem z przydzieloną do celów służbowych bronią palną określił Komendant Główny Policji zarządzeniem nr 852 z dnia 20 lipca 2011 r.

Zgodnie z § 3 ust. 1 zarządzenia nr 852 KGP, broń palną indywidualną przydziela się wszystkim policjantom, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe podstawowe oraz zaliczyli sprawdzenie wiedzy nt. budowy i zasad funkcjonowania danego rodzaju broni palnej oraz warunków bezpieczeństwa posługiwania się tą bronią.

W KWP w Radomiu nie wprowadzono innych rozwiązań w tym zakresie.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 199-200]

Zgodnie z § 2 zarządzenia nr Z-141/2012 KGP, dla KWP w Radomiu opracowane zostały w maju 2013 r. zbiorcze należności uzbrojenia i sprzętu technicznego bojowego („normatywy uzbrojenia”) zarówno dla funkcjonariuszy jak i jednostki. Normatywy uzbrojenia były zgodne z formalnymi wymogami powołanego zarządzenia.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 201-206]

⁵ Zarządzenie Nr 852 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie zasad przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów (Dz. Urz. KGP Nr 6, poz. 38 ze zm.) – dalej *zarządzenie Nr 852 KGP*.

⁶ Dz. U. z 2015 r., poz. 355 ze zm. – dalej także *ustawa o Policji*.

⁷ Zarządzenie Nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP z 2013 r., poz. 50 ze zm.) – dalej *zarządzenie Nr 1041 KGP*.

⁸ Zarządzenie nr Z-141/2012 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie norm wyposażenia jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz policjantów w uzbrojenie oraz sprzęt techniczno-bojowy (niepublikowane) – dalej *zarządzenie nr Z-141/2012 KGP*.

Według stanu na 30 kwietnia 2015 r. w KWP w Radomiu (garnizonie) zatrudnionych było łącznie 5 270 funkcjonariuszy, z czego 653 w KWP (jako jednostce Policji), 310 w Samodzielnych Pododdziałach Prewencji Policji⁹ w Płocku i Radomiu, i 4 307 funkcjonariuszy w komendach miejskich i powiatowych.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 202]

Wyposażenie jednostek wchodzących w skład garnizonu KWP w Radomiu w broń palną krótką, pistolety i karabinki maszynowe, ręczne miotacze gazu, kajdanki i pałki służbowe było zbieżne z ustalonymi normatywami uzbrojenia.

Ustalono, że liczba strzelb gładkolufowych, paralizatorów i siatek obezwładniających nie odpowiadała normatywom i stanowiła odpowiednio: 53,9%, 17,9%, 64,6% wymaganej ilości.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 201-206]

Zapotrzebowanie KWP w Radomiu na paralizatory elektryczne, zgłoszone Naczelnikowi Wydziału Koordynacji Gospodarki Uzbrojeniem i Technika Policyjną Biura Logistyki Policji KGP na 2014 r., wyniosło łącznie 36 szt. (w tym paralizatory typu X-2 – 5 szt., X-26P – 31 szt.), natomiast otrzymano 24 szt.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 319-324]

Analiza przedłożonych zestawień wykazała, że poza uzbrojeniem ujętym w normatywach, wprowadzonym do użytkowania na podstawie zarządzenia Nr 73 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2014 r.¹⁰, KWP w Radomiu dysponowała bronią, która w ww. zarządzeniu nie była wymieniona. Dotyczyło to m.in. pistoletów maszynowych wz. 63 RAK (1019 szt.), karabinu maszynowego KPWT (1 szt.), rewolwerów NAGANT-RSTP (2 szt.) i 51 szt. różnych modeli pistoletów (np. Walther 5,6 mm, CZ 6,35 mm, Mauser 6,35 mm, TT 7,62 mm).

Część tej broni przeznaczona została do przeprowadzenia egzaminów dla osób fizycznych (pistolet sportowy MC MARGOLIN, pistolet gazowy P-83G), część stanowiła wzorce w Laboratorium Kryminalistycznym KWP (np. pistolety Walther 5,6 mm, HANSEL 6,35 mm, CZ wz. 50, MAUSER 7,65 mm), a pozostałą część planowano przekazać Agencji Mienia Wojskowego.

[dowód: akta tom 1 kontroli str. 207-212]

W zakresie wyposażenia jednostki Policji w broń i środki przymusu bezpośredniego w odniesieniu do realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem publicznym, Naczelnik Wydziału Gospodarki Materiałowo-Technicznej¹¹ wyjaśniła, że Wydział GMT na bieżąco doposaża komórki i jednostki organizacyjne KWP w sprzęt, zgodnie z normami należności, posiadanymi na ten cel środkami finansowymi oraz realizowanymi przez Biuro Logistyki Policji KGP dostawami centralnymi. Zarówno w normach należności, jak i na wyposażeniu jednostek i komórek organizacyjnych KWP znajdują się m.in. paralizatory obezwładniające ładunkiem elektrycznym, siatkowe zestawy obezwładniające SZO-84, ręczne miotacze substancji obezwładniających. Zgodnie ze stanem doposażenia funkcjonariusze Policji mają możliwość gradacji wykorzystywanych środków celem minimalizowania ich szkodliwości adekwatnie do zagrożenia.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 199-200]

1.2. Przegląd i naprawa broni.

Zasady użytkowania i oddawania sprzętu do naprawy oraz organizację zaplecza obsługowo-naprawczego określają przepisy rozdziału XII i XIII decyzji Nr 360

⁹ Dalej także *SPPP*.

¹⁰ Zarządzenie Nr 73 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2014 r. w sprawie ustalenia wzorów i typów uzbrojenia Policji (Dz. Urz. KGP z 2015 r., poz. 2) – dalej *zarządzenie Nr 74 KGP*.

¹¹ Dalej także *Wydział GMT*.

Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie gospodarowania uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji¹².

W latach 2014-2015 (I półrocze) w przeglądzie znajdowało się 1 250 szt. broni, w tym: 927 szt. broni palnej krótkiej i 323 szt. broni długiej (strzelby, pistolety sygnałowe, pistolety i karabinki maszynowe), z czego 50 szt. broni było w naprawie (broń krótka typu pistolet P-99/Glock - 40 szt., broń długa: strzelby gładkolufowe – 8 szt., pistolety i karabinki maszynowe - 2 szt.¹³).

Naprawą broni w KWP w Radomiu zajmował się warsztat rusznikarski, usytuowany w strukturze Wydziału GMT, znajdujący się przy magazynie uzbrojenia w Płocku.

Wydział GMT korzysta również z warsztatu uzbrojenia Centralnej Składnicy Uzbrojenia Komendy Stołecznej Policji (CSU KSP) w przypadku, gdy naprawa przekracza możliwości wykonawcze warsztatu rusznikarskiego KWP. W przypadkach uszkodzeń broni będącej na gwarancji lub przekraczające możliwości techniczne warsztatu uzbrojenia, oddawana ona była do naprawy uprawnionym podmiotom gospodarczym np. do Fabryki Broni „Łucznik” w Radomiu.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 323]

Naczelnik Wydziału GMT wyjaśniła, że z uwagi na fakt, że warsztat rusznikarski znajduje się w znacznej odległości od siedziby KWP (w Płocku) czas wyłączenia broni z eksploatacji uzależniony jest również od możliwości realizacji konwoju. W związku z powyższym broń jest przewożona do rusznikarni w momencie, gdy zgromadzi się jej większa liczba.

Czas naprawy broni krótkiej i długiej w warsztacie rusznikarskim wynosi ok 30 dni (od jej dostarczenia do czasu odbioru). W przypadku, gdy broń jest przekazywana innym jednostkom np. CSU KSP czas naprawy broni krótkiej - 6 szt. trwał 126 dni (zależne także od możliwości konwojowych). Czas naprawy 2 szt. broni krótkiej przez Fabrykę Broni „Łucznik” wyniósł 40 dni.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 323-324]

1.3. Faktyczne wyposażenie policjantów w broń i środki przymusu bezpośredniego.

W KWP w Radomiu broń służbowa przyznawana była policjantom na zasadach określonych w § 3-6 zarządzenia Nr 852 KGP. Komendant Wojewódzki nie wprowadził innych rozwiązań w przedmiotowym zakresie.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 199-200]

W KWP w Radomiu broń służbowa przekazywana była użytkownikom według poniższych zasad:

- broń P-99 – była podstawową jednostką broni indywidualnej, stanowiła około 81% ogółu broni,
- broń Glock -26 - z uwagi na małe gabaryty wydawana była przede wszystkim funkcjonariuszom Wydziału Techniki Operacyjnej, stanowiła około 2% ogółu broni,
- broń Glock 17 i 19 - wydawana była głównie służbie kryminalnej, stanowiła około 9% ogółu broni,
- broń P-64 i P-83 - na indywidualnym wyposażeniu znajdowało się łącznie 416 jednostek broni, co stanowiło około 8% ogółu broni. Broń ta stanowiła wyposażenie głównie służby wspomagającej, funkcjonariuszy laboratorium oraz

¹² Decyzja Nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie gospodarowania uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji (Dz. Urz. KGP Nr 13, poz. 85 ze zm.) – dalej *decyzja Nr 360 KGP*.

¹³ Trzy szt. strzelb oraz 2 szt. pistoletów i karabinków maszynowych nadal znajduje się w naprawie w CSU KSP.

służby dyżurnej KMP/KPP. W trakcie kontroli NIK, trwał proces jej wycofywania z użytkowania.

Nowy typ broni (P-99 i Glock) stanowiło podstawowe wyposażenie funkcjonariuszy służby patrolowo-interwencyjnej, ruchu drogowego oraz kryminalnej.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 199-200]

Z analizy dokumentacji 15 losowo wybranych policjantów¹⁴ wynikało m.in., że:

- ich staż pracy w Policji wynosił od 7 do 26 lat;
- 11 policjantów wyposażonych było w nowy typ broni, tj. pistolety P-99 i Glock, a 4 - w pistolety P-64 (w tym jeden z pionu prewencji);
- wszyscy policjanci posiadali na wyposażeniu indywidualnym kajdanki i ręczny miotacz gazu/pieprzu, a 11 - także pałki; żaden z funkcjonariuszy objęty badaniem nie posiadał paralizatora;
- w 9 przypadkach podstawą wejścia w posiadanie broni palnej krótkiej był wniosek przełożonego, w którym stwierdzono, że funkcjonariusz spełnia określone wymogi, a także odnotowano fakt zapoznania się funkcjonariusza z przepisami dotyczącymi m.in. zasad użytkowania i przechowywania broni palnej; w pozostałych 6 przypadkach wnioski o przydzielenie broni, jako dokumentacja niearchiwalna, której okres przechowywania już upłynął, zostały zniszczone (wybrakowane);
- akta osobowe 14 policjantów¹⁵ zawierały dane dotyczące lekarskich badań profilaktycznych (okresowych), które przeprowadzane były w odstępie 3 lat (w przypadku policjanta z Sekcji Antyterrorystycznej odstęp pomiędzy kolejnymi badaniami wynosił 1 rok); w 7 przypadkach akta zawierały krótką charakterystykę psychologiczną policjanta bądź ocenę psychologiczną stopnia przydatności do służby.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 215-223, 234-283, 287-313]

W KWP w Radomiu, poza ogólnymi przepisami wynikającymi m.in. z ustawy o Policji, nie funkcjonował spójny wewnętrzny system sprawdzeń stanu zdrowia psychicznego policjantów.

Zgodnie z § 4 zarządzenia Nr 53 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 października 2014 r.¹⁶, psycholog policyjny udziela pomocy psychologicznej, pierwszej pomocy emocjonalnej oraz prowadzi psychoterapię na wniosek policjanta lub pracownika, z pominięciem drogi służbowej, na wniosek bezpośredniego przełożonego policjanta lub pracownika, po wyrażeniu przez niego zgody lub z własnej inicjatywy, po wyrażeniu zgody przez policjanta lub pracownika. W związku z powyższym psycholog może udzielić pomocy jedynie po wyrażeniu zgody przez policjanta lub pracownika.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 314]

Kierownik Sekcji Psychologów KWP w Radomiu wyjaśniła m.in., że Sekcja Psychologów nie dokonuje sprawdzeń stanu zdrowia psychicznego policjantów. W przypadku, gdy przełożony kieruje podwładnego na rozmowę (bo np. jest zaniepokojony zachowaniem i stanem zdrowia psychicznego swojego podwładnego) to psycholog może udzielić bezpośrednio przełożonemu policjanta lub pracownika informacji o udzieleniu mu pomocy psychologicznej po uzyskaniu zgody zainteresowanego podwładnego. Ta zasada nie obowiązuje w przypadku, gdy poważnie jest zagrożone zdrowie, życie klienta lub innych osób, zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie

¹⁴ W tym: 5-u z pionu prewencji, 5-u z pionu kryminalnego i 5-u z pionu służby wspomagającej.

¹⁵ Akta osobowe jednego policjanta znajdowały się w Prokuraturze Rejonowej w Grójcu.

¹⁶ Zarządzenie Nr 53 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 października 2014 r. w sprawie metod i form wykonywania niektórych zadań służbowych przez psychologów pełniących służbę lub zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP poz. 118) – dalej *zarządzenie Nr 53 KGP*.

zawodowym psychologów¹⁷). W takich przypadkach policjant lub pracownik jest uprzedzany, że informację o istnieniu zagrożenia zdrowia lub życia psycholog przekaże przełożonemu klientowi. Wówczas proponuje się przełożonemu odebranie broni służbowej podległemu policjantowi, pilne skonsultowanie podwładnego z psychiatrą celem określenia, czy osoba zagraża bezpośrednio własnemu życiu albo życiu lub zdrowiu innych osób. Proponuje się również skierowanie na komisję lekarską celem orzeczenia przydatności do służby.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 315-316]

Ustalone
nieprawidłowości

Wyposażenie jednostek i funkcjonariuszy KWP w strzelby gładkolufowe, siatki i paralizatory było niezgodne z normatywem uzbrojenia.

Według wyjaśnień Naczelnika Wydziału GMT, niski stopień wyposażenia garnizonu KWP w strzelby gładkolufowe i siatki wynikał z braku zgłaszanych zapotrzebowań na ten sprzęt z podległych KMP/KPP, a zatem z braku ekonomicznego uzasadnienia dla kolejnych zakupów, które byłyby zapasem magazynowym.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 201-206]

W ocenie NIK, wobec braku zapotrzebowania na określony rodzaj sprzętu ze strony KMP/KPP, należy skorygować wyliczone przez te jednostki normatywy uzbrojenia.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonej nieprawidłowości, działalność w zbadanym obszarze.

2. System szkolenia strzeleckiego funkcjonariuszy Policji, w tym stan bazy szkoleniowej.

2.1. System szkolenia strzeleckiego.

Opis stanu
faktycznego

Katalog strzelań zawarty w Instrukcji strzelań policyjnych¹⁸ obejmuje 74 rodzaje strzelań realizowanych z różnej broni i w różnych warunkach. Stosownie do postanowień ww. Instrukcji, dopuszcza się również tzw. strzelania wg założeń własnych, które od strzelań określonych w katalogu mogą się różnić konfiguracją amunicji w magazynkach, stosowaniem amunicji szkolnej bądź postawą strzelającego. W przypadku strzelania szybkiego, dynamicznego i sytuacyjnego wskazane jest ponadto wykorzystywanie obrotnic, podnośników lub innych urządzeń ruchu tarcz.

Zakres strzelań programowych i sprawdzianów strzeleckich w garnizonie mazowieckim na lata 2014-2015 określony został decyzjami Komendanta Wojewódzkiego odpowiednio Nr 338/13 z dnia 19 grudnia 2013 r.¹⁹ i Nr 298/2014 z dnia 22 grudnia 2014 r.²⁰. Decyzje te wydano na podstawie Wytycznych Dyrektora Gabinetu Komendanta Głównego Policji w sprawie określenia zakresu, zasad i przebiegu szkolenia strzeleckiego oraz trybu i organizacji sprawdzianów strzeleckich²¹.

Zgodnie z decyzjami Nr 338/13 i Nr 298/2014 MKWP należało przeprowadzić następujące strzelania z broni palnej krótkiej: w 2014 r. – szybkie nr 12, dynamiczne nr 20 i sytuacyjne nr 31, a w 2015 r. – szybkie nr 10, dynamiczne nr 21 i sytuacyjne

¹⁷ Dz. U. Nr 73, poz. 763 ze zm.

¹⁸ „Instrukcja w sprawie warunków policyjnych strzelań z broni palnej oraz strzelań (rzutów) chemicznymi środkami obezwładniającymi” stanowiąca załącznik nr 2 do decyzji Nr 713 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 grudnia 2005 r. w sprawie szkolenia strzeleckiego policjantów (Dz. Urz. KGP z 2006 r. Nr 3, poz. 9 ze zm.) – dalej *decyzja Nr 713 KGP*.

¹⁹ Decyzja Nr 338/13 Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie określenia strzelań programowych i sprawdzianów strzeleckich w 2014 r. w garnizonie mazowieckim – dalej *decyzja Nr 338/13 MWKP*.

²⁰ Decyzja Nr 298/2014 Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji z dnia 22 grudnia 2014 r. w sprawie określenia strzelań programowych i sprawdzianów strzeleckich w 2014 r. w garnizonie mazowieckim – dalej *decyzja Nr 298/2014 MWKP*.

²¹ Na rok 2014 - Wytyczne Nr 1 Dyrektora Gabinetu Komendanta Głównego Policji z dnia 28 listopada 2013 r., na rok 2015 - Wytyczne Nr 2 Dyrektora Gabinetu Komendanta Głównego Policji z dnia 26 listopada 2014 r.

nr 25. Zarówno w 2014 r. jak i w 2015 r. należało przeprowadzić sprawdzian z jednego ze strzelań programowych zrealizowanych w trakcie szkolenia strzeleckiego.

Zakres szkolenia strzeleckiego, tj. liczba i częstotliwość strzelań, zostały określone w decyzjach za pomocą m.in. wskazówek: „nie rzadziej” i „przynajmniej”. I tak:

a) w decyzji Nr 338/13 na rok 2014 Komendant Wojewódzki określił:

– „Z policjantami wszystkich rodzajów służb należy przeprowadzić nie rzadziej niż raz w półroczu przynajmniej jedno z wymienionych poniżej strzelań programowych z broni palnej krótkiej (...)” (§ 1 ust. 1);

– „Liczba strzelań, o których mowa w ust. 1, jest uzależniona od możliwości organizacyjnych i finansowych jednostki organizacyjnej Policji oraz od poziomu wykształconych u policjantów umiejętności strzeleckich (§ 1 ust. 2);

b) w decyzji Nr 298/2014 MKWP określił:

– „Poza strzelaniami, o których mowa w § 1, z policjantami można prowadzić także inne rodzaje strzelań programowych z broni palnej krótkiej, przy uwzględnieniu poziomu wykształconych u policjantów umiejętności strzeleckich oraz rozpoznanych w tym zakresie potrzeb szkoleniowych (...)” (§ 2);

– „Liczba dodatkowych strzelań, poza minimum, o którym mowa w § 1, pozostaje uzależniona od możliwości organizacyjnych i finansowych jednostki organizacyjnej Policji (§ 3).

Zgodnie z tymi decyzjami wszystkie jednostki i komórki organizacyjne KWP powinny przeprowadzić strzelania, stosownie do zdiagnozowanych przez kierowników jednostek i komórek organizacyjnych potrzeb w tym zakresie.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 2-11]

2.2. Stan wyszkolenia strzeleckiego

Na podstawie sprawozdania z przeprowadzonych strzelań programowych i sprawdzianów z broni palnej oraz strzelań i rzutów chemicznymi środkami obezwładniającymi stwierdzono, że w ramach doskonalenia zawodowego lokalnego we wszystkich jednostkach KWP w Radomiu w 2014 r. zrealizowano łącznie 74 strzelania i 26 sprawdzianów.

Frekwencja policjantów w zajęciach ze szkolenia strzeleckiego była zróżnicowana i wynosiła od 47,8% do 100%, a na sprawdzianach strzeleckich kształtowała się od 57,1% do 100%.

Dla strzelań wymienionych w § 1 decyzji Nr 338/13 MKWP frekwencja wyniosła: strzelanie szybkie nr 12 – 77,2%, dynamiczne nr 20 – 68,9%, sytuacyjne nr 31 – 69,7%.

W sprawozdaniu za 2014 r. Komendant Wojewódzki informował m.in., że „w odniesieniu do pistoletu maszynowego, strzelby gładkolufowej oraz karabinka automatycznego mało jest obiektów, które spełniają wymogi do przeprowadzenia strzelań z ww. broni. Stąd też jednostki chcąc zrealizować program szkolenia w zakresie powyższym zmuszone są do korzystania z usług podmiotów zewnętrznych. Ponadto, w zakresie organizacji (...) znaczącym problemem pozostają odległości, jakie muszą pokonać funkcjonariusze celem dojazdu na wskazane obiekty, często jest to kilkadziesiąt kilometrów. Powyższe bezpośrednio dezorganizuje planowanie służby i realizację zadań służbowych. (...) Negatywnym bezpośrednim wydzwiekiem takiego stanu rzeczy pozostaje niska frekwencja oraz mała liczba organizowanych strzelań. Sposobem minimalizowania powyższych niedogodności, a tym samym braków w wyszkoleniu strzeleckim, może być wprowadzenie systematycznych treningów bez strzałowych”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str.181-195]

2.3. Sprawozdawczość ze szkolenia

Z danych zawartych w zbiorczym sprawozdaniu wynikało, że w 2014 r. na strzelania (rzuty) programowe wykorzystano 1 104,5 godzin. Zużyto łącznie 216 436 szt. amunicji do broni służbowej, 306 szt. granatów łzawiących (dymnych), 6 689 szt.

naboi miotających (w tym 3 103 szt. w ramach salwy honorowej). Ponadto zużyto 4 komplety naboju 26 mm sygnałowych oraz 300 szt. amunicji barwiącej typu FX²². Sprawozdanie za 2014 r. było dwukrotnie korygowane. Błędy dotyczyły wykazanego procentu wykonania danego strzelania oraz omyłkowego wpisania strzelania dynamicznego nr 26.

2.4. Baza szkolenia strzeleckiego.

KWP w Radomiu posiadała 4 kryte strzelnice ćwiczebne zlokalizowane w Płocku (użytkownik – KMP), Ostrołęce (użytkownik – KMP), Przasnyszu (użytkownik – KPP) i Garwolinie (użytkownik – KPP). Według stanu na 1 kwietnia 2015 r. strzelnice w Przasnyszu i Garwolinie były wyłączone z użytkowania.

Strzelnica w Płocku, oddana do użytkowania w lipcu 2014 r.²³, ma charakter szerokoprzestrzenny i jest przeznaczona do prowadzenia strzelań ze stałej i zmiennej linii ognia na dystansie do 25 m, z broni palnej o energii początkowej pocisków nie większej niż $E_0=1000$ J. Na strzelnicy wyznaczono 6 stanowisk strzeleckich. Strzelnica dopuszczona jest do strzelań z broni pneumatycznej (kal. 4,5 mm – śrut), sportowej (kal. 5,6 mm), krótkiej (kal. do 10 mm), pistoletów maszynowych (kal. do 10 mm) ogniem pojedynczym, ze strzelb gładkolufowych (kal. 12 mm) przy użyciu amunicji niepenetrującej.

Strzelnica posiada atest Nr 1/2014 z 30 września 2014 r. zatwierdzony przez I Zastępcę Komendanta Miejskiego Policji w Płocku (z upoważnienia Komendanta). Atest został wydany przez 7-osobową komisję powołaną przez Komendanta Miejskiego Policji w Płocku decyzją Nr 183/2014 z 28 sierpnia 2014 r.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 12-44]

Strzelnica w Ostrołęce oddana do użytkowania w sierpniu 2014 r.²⁴, jest przeznaczona do prowadzenia strzelań ze zmiennej linii ognia na dystansie do 25 m, z broni palnej o energii początkowej pocisków nie większej niż $E_0=1000$ J. Strzelnica dopuszczona jest do strzelań z broni pneumatycznej (kal. 4,5 mm – śrut), sportowej (kal. 5,6 mm), krótkiej (kal. do 10 mm), pistoletów maszynowych (kal. do 10 mm) ogniem pojedynczym, ze strzelb gładkolufowych (kal. 12 mm) przy użyciu amunicji niepenetrującej.

Strzelnica posiada atest Nr 1/2014 z 29 października 2014 r. zatwierdzony przez Komendanta Miejskiego Policji w Ostrołęce. Atest został wydany przez 8-sobową komisję powołaną przez Komendanta Miejskiego Policji w Ostrołęce decyzją Nr 63/14 z 24 października 2014 r.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 12, 46-59]

Strzelnica ćwiczebna w budynku KPP w Garwolinie została oddana do eksploatacji w 2003 r., a strzelnica w budynku KPP w Przasnyszu w 2004 r. Strzelnice te nie zostały dopuszczone do dalszego użytkowania na podstawie protokołów przeglądu i oceny stanu technicznego strzelnic odpowiednio z 20 czerwca 2007 r. i 18 czerwca 2007 r. zatwierdzonych przez Komendanta Wojewódzkiego. W październiku 2007 r. KWP w Radomiu zleciła firmie zewnętrznej wykonanie projektów technologicznych przebudowy tych strzelnic, tak, aby zostały one dostosowane do warunków określonych w decyzji nr 703 KGP w sprawie strzelnic policyjnych²⁵. W 2008 r.

²² W zużyciu amunicji jak również w liczbie policjantów zobowiązanych do strzelania oraz w liczbie policjantów strzelających nie uwzględniono funkcjonariuszy CBŚP KGP oraz BSW KGP.

²³ Pozwolenie na użytkowanie udzielone decyzją Nr 71/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Płocku.

²⁴ Pozwolenie na użytkowanie udzielone decyzją Nr 7355/35/0/14 z dnia 28 sierpnia 2014 r. przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Ostrołęce.

²⁵ Decyzja Nr 703 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać policyjne strzelnice ćwiczebne (Dz. Urz. KGP Nr 17, poz. 104) – dalej *decyzja Nr 703 KGP*. W odniesieniu do strzelnic odkrytych decyzja odwołuje się do przepisów rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 października 2001 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny

oszacowano koszty modernizacji związane z dostosowaniem strzelnic do warunków określonych w ww. decyzji. Według posiadanych przez KWP opracowań technologiczno – kosztorysowych koszty te wynosiły odpowiednio 424,0 tys. zł dla strzelnicy w Przasnyszu oraz 430,0 tys. zł dla strzelnicy w Garwolinie. Do dnia zakończenia kontroli NIK, pomieszczenia ww. strzelnic nie zostały zagospodarowane.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 81-91]

Ponadto KWP w Radomiu wykorzystuje²⁶, w różnych formach prawnych, 15 strzelnic pozapolicyjnych oraz 2 strzelnice należące do jednostek Policji (CSP w Legionowie i KPP w Lipnie). Strzelnice pozapolicyjne użytkowane były na podstawie umów najmu (10), umowy użyczenia (1), porozumień (2) oraz pisemnej zgody organów samorządowych (2). Dziesięć strzelnic wykorzystywanych jest odpłatnie, a wysokość stawki kształtuje się na poziomie od 100,0 zł brutto/dzień (dla strzelnicy odkrytej wynajmowanej od Powiatu Węgrowskiego – Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych) do 400,0 zł brutto/dzień (dla strzelnicy odkrytej wynajmowanej w Płocku od Zarządu Okręgowego LOK Oddział w Warszawie).

Łączny koszt najmu strzelnic niebędących własnością KWP w Radomiu wyniósł w 2014 r. 34,7 tys. zł²⁷.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 12, 92-93]

W sprawozdaniu za 2014 r. ze strzelań programowych i sprawdzianów z broni palnej oraz strzelań i rzutów chemicznymi środkami obezwładniającymi, sporządzonym zgodnie z § 4 decyzji nr 713 KGP, Komendant Wojewódzki poinformował m.in., że większość jednostek organizacyjnych garnizonu mazowieckiego nie posiada własnej bazy mogącej stanowić miejsce przeprowadzania przedmiotowych strzelań oraz że niektóre obiekty, które mogłyby być wykorzystane nie posiadają wymaganych atestów.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 187-189]

Do 11 maja 2015 r. KWP w Radomiu realizowała na terenie garnizonu mazowieckiego budowę 3 nowych policyjnych strzelnic ćwiczebnych: przy KWP w Radomiu, KMP w Siedlcach i KPP w Sierpcu. Termin zakończenia tych inwestycji określony został odpowiednio na 31 grudnia 2015 r., 30 września 2015 r. i 2 grudnia 2015 r.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 60]

W toku oględzin przebiegu strzelania funkcjonariuszy KWP w Radomiu na odkrytej strzelnicy w Piastowie k/Radomia, wynajmowanej od Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego (PZŁ), stwierdzono zły stan techniczny przesłoniętych warstwowych mogący powodować rykoszetowanie pocisków.

W ocenie NIK, wykonywanie strzelań na tej strzelnicy stwarzało bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego, w tym tak strzelających, jak i osób postronnych, o czym kontroler NIK, działając na podstawie art. 51 ust. 1 ustawy o NIK - poinformował pisemnie Zastępcę Komendanta Wojewódzkiego.

W czasie kontroli stwierdzone zagrożenia zostały usunięte. Ponadto, zwrócono się do wydziałów i jednostek Policji przeprowadzających szkolenie strzeleckie na ww. strzelnicy o każdorazowe, pisemne informowanie Wydziału Inwestycji i Remontów KWP w Radomiu o wystąpieniu okoliczności uniemożliwiających prawidłowe i bezpieczne przeprowadzenie strzelań programowych, w celu usunięcia występujących nieprawidłowości.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 216-225, 240-246]

odpowiadać strzelnice garnizonowe oraz ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 1479), w szczególności dla sprawdzenia, czy obiekt odpowiada tym elementom rozporządzenia, które mają uniwersalny charakter.

²⁶ Według stanu na dzień 1 kwietnia 2015 r.

²⁷ W 2013 r. koszt najmu strzelnic wyniósł 51,1 tys. zł.

1. Dane dotyczące zużycia amunicji przedstawione w sprawozdaniu za 2014 r. nie odpowiadały wielkościom wykazanym przez Wydział GMT. Zgodnie z przedłożoną informacją, zużycie amunicji przez komórki organizacyjne i jednostki KWP wyniosło w 2014 r. – 62 527 szt.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 181-205]

Zastępca Naczelnika Wydziału GMT wyjaśnił, że „dla KWP w Radomiu strzelania programowe i sprawdziany planuje i prowadzi Wydział Kadr i Szkolenia. W zależności od liczebności wydziałów, sekcji, w poszczególnych dniach szkoleniowych strzelanie odbywa po kilka komórek organizacyjnych KWP w Radomiu. Podczas zajęć prowadzone są wspólne listy wyników strzelań dla funkcjonariuszy odbywających strzelanie w danym dniu, jak również amunicja z danego strzelania rozliczana jest na jednej karcie rozchodu amunicji. Ponadto informuję, że Wydział Techniki Operacyjnej, Prewencji, Sztabu Policji oraz Sekcja Antyterrorystyczna we własnym zakresie organizując szkolenia strzeleckie, ze zużytej amunicji rozliczają się na podstawie Decyzji nr 56/2015 MKWP z dnia 23 marca 2015 w sprawie „Wprowadzenia do użytku służbowego instrukcji prowadzenia ewidencji i obiegu dokumentów ewidencyjnych z zakresu uzbrojenia”. Składający wyjaśnienia stwierdził ponadto, że „komendy miejskie, powiatowe oraz wydziały KWP posiadają na swoim stanie amunicję, którą mogą przeznaczyć na strzelania programowe”.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 284, tom 2 str. 197-198]

W ocenie NIK, niezależnie od tego, w jaki sposób zużyta amunicja jest rozliczana, per saldo i ilość powinna się zgadzać. Komórki organizacyjne odpowiedzialne za szkolenie oraz zaopatrzenie w amunicję i jej rozliczenie, powinny uzgadniać stan jej zużycia. Takie polecenie komendantom wszystkich jednostek Policji wydał Komendant Główny Policji²⁸.

2. Stan techniczny strzelnicy w Piastowie k/Radomia, wynajmowanej przez KWP w Radomiu, nie zapewniał bezpieczeństwa policjantom realizującym szkolenie strzeleckie.

Zastępca Komendanta Wojewódzkiego wyjaśnił, że (...) ze względu na brak sygnalizacji o złym stanie technicznym przesłan warstwowych na osi do strzelań ze strony jednostek Policji uczestniczących w szkoleniach strzeleckich na ww. strzelnicy, dotychczas nie podejmowano działań zapobiegających ewentualnym zagrożeniom.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 245]

Zdaniem NIK, w przypadku wykorzystywania strzelnic nienależących do kontrolowanej formacji, na strzelnicach tych powinny być zapewnione funkcjonariuszom takie same warunki bezpieczeństwa jak na obiektach własnych. Ponadto, w umowie najmu strzelnicy w Piastowie k/Radomia, zawartej z Zarządem Okręgowym PZŁ, obowiązek utrzymania osi strzelnicy w dobrym i bezpiecznym stanie technicznym przypisany został najemcy, tj. KWP w Radomiu.

3. Strzelnice ćwiczebne zlokalizowane w budynkach KPP w Garwolinie i KPP w Przasnyszu, pomimo wykonania projektów technologicznych przebudowy (w 2007 r.) i oszacowania kosztów modernizacji związanej z dostosowaniem strzelnic do decyzji Nr 703 KGP (w 2008 r.) nie zostały zagospodarowane do dnia zakończenia kontroli NIK.

Z wyjaśnień Naczelnika Wydziału Inwestycji i Remontów KWP wynika m.in., że w czerwcu 2013 r. zostały wykonane aktualne „Eksperytyzy stanu technicznego”

²⁸ NIK została poinformowana o tym poleceniu w piśmie KGP z dnia 22 grudnia 2014 r., w którym Komendant Główny Policji poinformował o wykonaniu części wniosków pokontrolnych.

oceniające możliwości dostosowania do obowiązujących przepisów bezpiecznego użytkowania strzelnic Komend Powiatowych Policji w Przasnyszu i w Garwolinie. Planowana jest modernizacja strzelnic w celu ich przystosowania do obowiązujących przepisów. Potrzeby modernizacyjne strzelnic KPP w Garwolinie i KPP w Przasnyszu zostały zgłoszone do planu inwestycyjno – remontowego KGP na lata 2016 – 2018.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 81-82]

4. W okresie objętym kontrolą, udział policjantów w poszczególnych strzelaniach wyniósł: strzelanie szybkie nr 12 – 77,2%, dynamiczne nr 20 – 68,9%, sytuacyjne nr 31 – 69,7%. Niezrealizowanie strzelań przez wszystkich funkcjonariuszy spowodowało niewykonanie postanowienia § 1 decyzji Nr 338/13 MKWP dotyczące przeprowadzenia w 2014 r. określonych strzelań programowych.

Z wyjaśnień Komendanta Wojewódzkiego wynika m.in., że niska frekwencja spowodowana była m.in. brakiem w 2014 r. własnej bazy szkoleniowej, a w związku z tym koniecznością pokonywania przez policjantów znacznych odległości celem dojazdu na wynajmowane strzelnice.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 181-195]

Uwagi dotyczące badanej działalności

W siedmiu umowach najmu, dotyczących wykorzystania przez jednostki KWP w Radomiu strzelnic pozapolicyjnych, obowiązek utrzymania osi strzelnicy w dobrym i bezpiecznym stanie technicznym przypisany został najemcy, tj. KWP w Radomiu. Wszystkie ww. strzelnice wynajmowane były odpłatnie. W związku z tym, zdaniem NIK, realizacja przez KWP w Radomiu ww. obowiązku (np. poprzez naprawę przesłon lub kulochwyłów) może powodować ponoszenie dodatkowych kosztów (poza opłatami określonymi w umowach).

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność w zbadanym obszarze.

Ocena cząstkowa

3. Wykorzystanie broni służbowej przez policjantów.

Opis stanu faktycznego

Broń palna została przydzielona wszystkim policjantom, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe podstawowe oraz zaliczyli sprawdzenie wiedzy nt. budowy i zasad funkcjonowania danego rodzaju broni palnej oraz warunków bezpieczeństwa posługiwania się tą bronią. Analiza dokumentacji 15 funkcjonariuszy wykazała, że wszystkim została przydzielona broń palna, z którą pełnili służbę.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 222-223]

Ogółem w 2014 r. w garnizonie mazowieckim miało miejsce 15 wydarzeń z bronią służbową, w tym:

- a) jeden przypadek użycia broni służbowej (zasadny),
- b) 11 przypadków wykorzystania broni służbowej (wszystkie zasadne),
- c) trzy inne przypadki (utrata broni²⁹, oddanie niekontrolowanego strzału, uśmiercenie zwierzęcia).

Uprawnione wykorzystanie broni w celu oddania strzału ostrzegawczego (art. 47 pkt 6 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej³⁰) miało miejsce 6 razy, w celu zatrzymania pojazdu i oddania strzału ostrzegawczego (art. 47 pkt 1 i 6 uośpbibp) – jeden raz, w celu zatrzymania pojazdu (art. 47 pkt 1 uośpbibp) – 2 razy, przy bezpośrednim pościgu za osobą (art. 45 pkt 3 uośpbibp) – jeden raz, a w celu uśmiercenia zwierzęcia (art. 33 ust. 3 i 4 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt³¹) – jeden raz.

²⁹ Przypadek utraty broni opisany został w pkt. 4 niniejszego wystąpienia.

³⁰ Dz. U. z 2013 r., poz. 1628 ze zm. – dalej także uośpbibp.

³¹ Dz. U. z 2013 r., poz. 856 – dalej *ustawa o ochronie zwierząt*.

W dwóch przypadkach skutkiem użycia i wykorzystania broni służbowej było postrzelenie osoby, w jednym uśmiercenie zwierzęcia, a w 12 przypadkach skutki te nie wystąpiły.

Użycie broni miało miejsce 9 stycznia 2014 r. na terenie KMP w Płocku. Policjant użył broni palnej na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy o Policji, w związku z art. 45 pkt 3 uośpbibp, tj. w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni palnej było dopuszczalne.

Wykorzystanie broni przez 2 policjantów Wydziału Kryminalnego KWP w Radomiu w celu zatrzymania pojazdu, którego skutkiem było postrzelenie osoby, miało miejsce 23 września 2014 r. na terenie Warszawy. Prokuratura Rejonowa Warszawa – Praga Północ postanowieniem z 24 listopada 2014 r. odmówiła wszczęcia śledztwa w tej sprawie.

Oddanie niekontrolowanego strzału z broni służbowej miało miejsce 30 czerwca 2014 r. na terenie KPP w Łosicach. W tej sprawie przeprowadzono postępowanie dyscyplinarne wobec dwóch policjantów; jednego uznano winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wymierzono karę nagany, natomiast drugie postępowanie zostało umorzone, gdyż policjant ten po zaistnieniu zdarzenia przebywał na długotrwałym zwolnieniu lekarskim, a 31 stycznia 2015 r. został zwolniony ze służby w Policji.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 248-260]

W I połowie 2015 r. w garnizonie mazowieckim miało miejsce 6 wydarzeń z bronią służbową, w tym:

- cztery przypadki wykorzystania broni (zasadne),
- dwa inne przypadki (utrata broni wraz z amunicją³², uśmiercenie zwierzęcia).

Uprawnione wykorzystanie broni w celu oddania strzału ostrzegawczego (art. 47 pkt 6 uośpbibp) miało miejsce jeden raz, w celu zatrzymania pojazdu i oddania strzału ostrzegawczego (art. 47 pkt 1 i 6 uośpbibp) – dwa razy, w celu unieszkodliwienia zwierzęcia (art. 47 pkt 5 uośpbibp) – jeden raz, a w celu uśmiercenia zwierzęcia (art. 33 ust. 3 i 4 pkt 2 o ochronie zwierząt) – jeden raz.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 248-260]

Zdaniem Najwyższej Izby Kontroli, wskazana wyżej niewielka liczba wydarzeń z bronią służbową w okresie objętym kontrolą - 21 na ponad 5000 funkcjonariuszy Policji, a w szczególności brak w latach 2014 – 2015 (I półrocze) przypadków nieuzasadnionego użycia broni oraz brak śmiertelnych ofiar jej użycia, świadczy - zdaniem NIK - o właściwym przygotowaniu funkcjonariuszy do jej użycia oraz skuteczności procedur, zgodnie z którymi broń jest traktowana, jako ostateczny środek przymusu bezpośredniego.

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w zbadanym obszarze.

4. Przechowywanie i zabezpieczenie broni służbowej przed utratą.

4.1. Przechowywanie i zabezpieczenie broni.

4.1.1. Sposoby przechowywania i zabezpieczenia osobistej broni policjantów.

Zasady przechowywania broni palnej przez policjantów oraz zasady nadzoru nad przechowywaniem oraz utrzymaniem broni palnej i amunicji uregulowane zostały w §§ 11-21 zarządzenia Nr 852 KGP. Na podstawie § 4 ust. 2 i § 15 ust. 1 ww. zarządzenia, Komendant Wojewódzki wydał w dniu 6 marca 2014 r. decyzję Nr 51/2014 w sprawie sposobu przechowywania broni palnej krótkiej przez

Opis stanu
faktycznego

³² Przypadek utraty broni opisany został w pkt. 4 niniejszego wystąpienia.

policjantów komórek organizacyjnych Komendy Wojewódzkiej Policji z siedzibą w Radomiu oraz wyznaczenia osób do sprawdzania wiedzy policjantów przed wydaniem im broni palnej indywidualnej³³.

[dowód: akta kontroli str. 159-163]

4.1.2. Przypadki utraty broni.

W okresie objętym kontrolą, w garnizonie mazowieckim miały miejsce dwa przypadki utraty broni służbowej przez funkcjonariuszy, w tym jeden w 2014 r., a drugi w I półroczu 2015 r.:

- w 2014 r. do utraty broni wraz z amunicją przez funkcjonariusza (z ruchu drogowego) doszło w dniu 28 grudnia na terenie KPP w Sierpcu. Utracona broń została odnaleziona. Prowadzone w tej sprawie przez Prokuraturę Rejonową w Sierpcu śledztwo³⁴ zostało zakończone wydaniem 31 marca 2015 r. postanowienia o jego umorzeniu. Po przeprowadzonej w trybie uproszczonym kontroli w KPP w Sierpcu w temacie „Przechowywanie broni palnej służbowej przez policjantów” działalność jednostki w tym obszarze oceniono pozytywnie z nieprawidłowościami. Natomiast w postępowaniu dyscyplinarnym uznano, iż policjant jest winny niewłaściwego przechowywania broni służbowej, a tym samym popełnił przewinienie dyscyplinarne, za co wymierzono mu karę dyscyplinarną w postaci nagany,
- w 2015 r. do utraty broni wraz z amunicją doszło 28 kwietnia na terenie KMP w Siedlcach, w wyniku kradzieży z włamaniem do prywatnego mieszkania funkcjonariusza. W przedmiotowej sprawie prowadzone jest śledztwo przez Prokuraturę Rejonową w Siedlcach. Do dnia zakończenia kontroli NIK, utracona broń nie została odnaleziona.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 248-260]

4.2. Kontrola broni.

W wyniku sprawdzenia sposobu przechowywania broni przez policjantów KWP w Radomiu i prowadzenia kontroli stanu ilościowego broni palnej krótkiej, dokonanego na przykładzie Wydziału Postępowań Administracyjnych (WPA) i Wydziału Kryminalnego ustalono, że:

- zarówno w WPA jak i w Wydziale Kryminalnym opracowane były instrukcje regulujące szczegółowy sposób przechowywania broni palnej krótkiej przez policjantów z tych wydziałów;
- wszyscy policjanci z ww. wydziałów, zgodnie z § 2 ww. Instrukcji, powiadomili (w formie raportu) Naczelników, że nie mają możliwości przechowywania broni palnej krótkiej w miejscu zamieszkania i że będą przechowywać broń w miejscu pracy (w Wydziale);
- spośród 13 policjantów WPA, siedmiu przechowywało broń w indywidualnie użytkowanych szafach metalowych, a sześciu, zgodnie z § 6 Instrukcji, w szafie Zastępcy Naczelnika Wydziału;
- w WPA prowadzona była „książka wydania broni z pododdziału”, w której odnotowano zarówno fakt pobrania jak i zdania broni. Książka na dzień 1 lipca 2015 r. zawierała 70 wpisów (pozycji);
- kontrole stanu ilościowego broni i amunicji będącej na wyposażeniu policjantów WPA oraz przestrzegania przepisów związanych z jej posiadaniem, przechowywaniem i zabezpieczeniem przed utratą prowadzone były raz w kwartale przez 2 osobową komisję wyznaczoną przez Naczelnika (zgodnie z § 4 Instrukcji). W skład komisji wchodził Zastępca Naczelnika oraz specjalista WPA. Ww. kontrole dokumentowane były w postaci protokołu. W okresie objętym

³³ Dalej decyzja Nr 51/2014 MWKP.

³⁴ Sygn. akt Ds. 1289/2014.

kontrolą NIK nie stwierdzono nieprawidłowości. Kontrolą objęta była również broń i amunicja Zastępcy Naczelnika;

- spośród 46 policjantów Wydziału Kryminalnego, 39 przechowywało broń w indywidualnie użytkowanych szafach metalowych, a siedmiu, zgodnie z pkt 4 Instrukcji, w magazynie uzbrojenia Wydziału;
- w Wydziale Kryminalnym prowadzona była „książka wydania broni z pododdziału”, w której odnotowano zarówno fakt pobrania jak i zdania broni. Książka na dzień 1 lipca 2015 r. zawierała 44 wpisy (pozycje);
- w Wydziale Kryminalnym, zgodnie z § 20 ust. 3 zarządzenia Nr 852 KGP, prowadzona była „książka nadzoru nad bronią palną”, która zawierała wpisy z kwartalnej kontroli broni będącej na indywidualnym wyposażeniu policjantów oraz z każdorazowego otwarcia magazynu uzbrojenia (dot. kontroli stanu uzbrojenia – ilości broni). Ze względu na charakter pracy policjantów Wydziału Kryminalnego, kontrole kwartalne stanu ilościowego broni i amunicji prowadzone były „na raty”, tzn. sprawdzana była broń policjantów, którzy w danym dniu byli na miejscu.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 266-288]

W KWP w Radomiu nie prowadzono centralnego rejestru (dla KWP, jako jednostki), w celu odnotowywania sposobu (miejsca) przechowywania broni służbowej przez policjantów.

[dowód: akta kontroli tom 1 str. 227]

4.2.1. Magazyn uzbrojenia.

KWP dysponuje magazynem uzbrojenia zlokalizowanym w budynku Nr 1 kompleksu obiektów KWP w Radomiu. W latach 2014-2015 (do 30 czerwca), zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane³⁵, przeprowadzono okresowe kontrole stanu technicznego budynku w zakresie m.in. sieci i instalacji elektrycznych, stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia. W protokołach z ww. kontroli stwierdzono, że budynek nadaje się do dalszego użytkowania.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 359-394]

4.2.2. Inwentaryzacja broni.

Broń przechowywana w magazynie uzbrojenia Wydziału GMT KWP w Radomiu, zgodnie z pkt 102 Instrukcji w sprawie gospodarowania uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji³⁶, podlega corocznej inwentaryzacji według stanu na dzień 31 grudnia. Inwentaryzacje te były zarządzane i rozliczane przez Wojewódzką Komisję Inwentaryzacyjną KWP (WKI KWP).

Inwentaryzacja składników majątkowych (w tym uzbrojenia) znajdujących się w magazynach Wydziału GMT, przeprowadzona metodą pełnego spisu z natury według stanu na koniec 2014 r., nie wykazała niedoborów lub nadwyżek.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 264-265, 292-357]

Poza inwentaryzacją, o której mowa wyżej, w KWP w Radomiu raz na 4 lata prowadzona jest inwentaryzacja sprzętu i materiałów uzbrojenia znajdujących się na indywidualnym wyposażeniu policjantów.

Komisja inwentaryzacyjna stwierdziła następujące niedobory:

- RMG-75 – 1 szt. (dotyczy funkcjonariusza Sztabu Policji KWP),
- maska p. gaz. MP-4 – 1 szt. (dotyczy funkcjonariusza Wydziału Konwojowego Sekcja w Ostrołęce),

³⁵ Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 ze zm.

³⁶ Wprowadzonej decyzją Nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie gospodarowania uzbrojeniem i sprzętem techniczno-bojowym w Policji (Dz. Urz. KGP Nr 13, poz. 85 ze zm.) – dalej *decyzja Nr 360 KGP*.

- nakładka tylna P-99 – 1 szt. (dotyczy funkcjonariusza Wydziału Konwojowego Sekcja w Siedlcach),
- wycior do P-64 – 1 szt. (dotyczy funkcjonariusza Wydziału Ruchu Drogowego).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 264-265, 292-357]

Zdaniem Najwyższej Izby Kontroli znikoma liczba przypadków utraty broni, tj. 2 szt. broni na ponad 5000 policjantów, w tym tylko jeden przypadek trwałej utraty broni niezawiniony przez policjanta, świadczy o skuteczności wprowadzonych procedur.

Ustalone
nieprawidłowości

1. W Wydziale Postępowań Administracyjnych KWP nie prowadzono „książki nadzoru nad bronią palną”. Zgodnie z § 20 ust. 3 zarządzenia Nr 852 KGP z dnia 20 lipca 2011 r. w książce tej należało odnotowywać sprawdzenie stanu ilościowego broni i amunicji oraz przestrzeganie przepisów związanych z jej posiadaniem, przechowywaniem i zabezpieczeniem przed utraceniem.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 267]

2. W „książce wydania broni z pododdziału”, prowadzonej w Wydziale Kryminalnym, w poz. Nr 24, 25, 26 nie wpisano daty i godziny pobrania broni (odpowiednio: PM-98, PM- 98 i Mossberg). Daty zdania tej broni do magazynu były natomiast wpisane.

Osobą odpowiedzialną za wydawanie broni i prowadzenie dokumentacji był w tym okresie sierż. sztab. M. P., który wyjaśnił, że „w dniu 03 września 2014 r. z magazynu uzbrojenia zostały wydane 2 szt. PM-98 oraz 1 szt. broni gładkolufowej typu Mossberg policjantom Wydziału Kryminalnego udającym się na strzelanie programowe. Po zakończeniu strzelania tego samego dnia broń została zdeponowana w magazynie uzbrojenia, co zostało odnotowane w książce wydawania broni. Z przeoczenia nie odnotowano faktu daty i godziny pobrania broni”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 268]

3. Sprawdzania stanu ilościowego broni i amunicji oraz przepisów związanych z jej posiadaniem, obsługą i zabezpieczeniem przed utraceniem, dotyczące Zastępcy Naczelnika WPA, przeprowadzono niezgodnie z § 20 ust. 2 zarządzenia nr 852 KGP z dnia 20 lipca 2011 r., a mianowicie tego sprawdzenia nie dokonywał jego bezpośredni przełożony.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 267]

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność w zbadanym obszarze.

5. Reglamentacja dostępu do broni.

5.1. Rejestr BRONŃ.

Opis stanu
faktycznego

Zasady prowadzenia rejestru, o nazwie BRONŃ, oraz wprowadzania, aktualizacji, wyszukiwania i usuwania z niego informacji zostały uregulowane decyzjami Komendanta Głównego Policji w sprawie prowadzenia rejestru „BRONŃ”³⁷. Rejestr prowadzony był w ramach Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP) i administrowany przez Biuro Łączności i Informatyki KGP. Wprowadzania, aktualizacji i usuwania informacji w rejestrze, w zakresie dotyczącym właściwości komend wojewódzkich / Komendy Stołecznej Policji, dokonują upoważnieni policjanci lub pracownicy Wydziałów Postępowań Administracyjnych KWP/KSP. W odniesieniu do broni utraconej, uprawnionymi do dokonywania wpisu w rejestrze BRONŃ są wyłącznie policjanci i pracownicy Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji.

W toku oględzin rejestru BRONŃ, przeprowadzonych przy udziale pracowników WPA, sprawdzono sposób funkcjonowania interfejsu użytkownika w zakresie

³⁷ Do dnia 6 listopada 2014 r. obowiązywała decyzja Nr 301 KGP z dnia 22 maja 2006 r. (Dz. Urz. KGP Nr 10, poz. 57 ze zm.), a od 7 listopada 2014 r. - decyzja Nr 460 KGP z dnia 7 listopada 2014 r. (Dz. Urz. KGP poz.135).

wprowadzania i przeglądania danych oraz zgodność danych zarejestrowanych w rejestrze z danymi ujętymi w kartotekach 10 losowo wybranych osób, które uzyskały pozwolenie na broń.

Ustalono, że rejestr BRONÍ posiada wady funkcjonalne, a zarejestrowane w nim dane były niepełne i nie odpowiadały danym ujętym w ewidencji prowadzonej w WPA:

- rejestr uniemożliwia generowanie danych statystycznych, tj. nie pozwalał na ustalenie na podstawie danych w nim zawartych np. ile pozwoleń na broń wydano na obszarze właściwości Komendanta Wojewódzkiego, ile było zarejestrowanej broni danego rodzaju, ilu posiadaczy pozwoleń na broń zamieszkiwało w danej miejscowości, itd.;
- sprawdzenie osoby, która uzyskała kartę rejestracyjną broni nie pozwala na ustalenie zarejestrowanych egzemplarzy broni (widoczne były wyłącznie dane osoby), ustalenie posiadanych egzemplarzy broni było możliwe wyłącznie na podstawie danych z akt postępowania;
- w jednym przypadku (na 10 objętych badaniem) do rejestru nie wprowadzono danych dotyczących badań lekarskich i psychologicznych;
- w jednym przypadku w rejestrze nie odnotowano danych dotyczących drugiej jednostki broni jaką posiadała osoba ujęta w ewidencji prowadzonej w WPA.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 406-415]

Wobec stwierdzenia ww. przypadków wprowadzenia do rejestru BRONÍ niepełnych danych (dotyczących tego samego pracownika) Naczelnik WPA dokonała w czasie kontroli NIK, sprawdzenia 22 losowo wybranych akt postępowania. W wyniku tego sprawdzenia nieprawidłowości nie stwierdzono.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 418-419]

W KWP w Radomiu nie opracowano wewnętrznych uregulowań ustalających sposób sprawowania nadzoru nad prawidłowością wprowadzania danych do rejestru BRONÍ.

Naczelnik WPA wyjaśniła, że „okresowego sprawdzenia danych w zakresie prawidłowości i terminowości wprowadzania danych do rejestru BRONÍ dokonuje naczelnik Wydziału Postępowania Administracyjnych KWP. Sprawdzenie to odbywa się poprzez: weryfikację danych z losowo wybranych akt posiadaczy pozwoleń na broń z danymi wprowadzonymi do rejestru BRONÍ, sprawdzenie – na karcie kontrolnej sprawy – daty wprowadzenia danych o wydanym pozwoleniu do rejestru BRONÍ oraz poprzez weryfikację danych z akt posiadacza pozwolenia na broń z danymi w rejestrze BRONÍ przy okazji wykonywania czynności w stosunku do posiadacza pozwolenia (np. wydanie zaświadczenia uprawniającego do zakupu broni, rejestracja broni, wydanie zgody na wywóz broni)”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 418-419]

Odnosząc się do pytania dotyczącego informowania Komendanta Głównego Policji o wadach rejestru BRONÍ, Naczelnik WPA stwierdziła, że „wady takie były wielokrotnie zgłaszane podczas corocznych odpraw szkoleniowych organizowanych przez Biuro Prewencji i Ruchu Drogowego KGP, jak również telefonicznie, choćby podczas przygotowywania informacji o posiadaczach pozwoleń na broń oraz zarejestrowanej broni dla potrzeb rozpoczynającej się kontroli NIK.

Jako odpowiedź, wskazano, aby wydziały postępowania administracyjnych gromadziły dane statystyczne, które w przyszłości mogą być potrzebne do różnych celów”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 472-474]

Stwierdzono, że według stanu na dzień 15 maja 2015 r., na podstawie pozwolenia na broń bądź świadectwa broni wydanego przez Komendanta Wojewódzkiego:

- 11 132 osoby prywatne posiadały 22.703 szt. broni.

Najwięcej osób prywatnych (7.569 – 68,0% posiadaczy) uzyskało pozwolenia na broń myśliwską i na tej podstawie nabyło 17 610 szt. takiej broni (77,6% ogólnej liczby broni znajdującej w rękach prywatnych). Pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej uzyskały 2 563 osoby (2 738 szt. broni), a w celu uprawiania sportu - 811 osób (1 727 szt. broni),

- 140 podmiotów (służby, straże oraz inne podmioty prawne i gospodarcze) weszło w posiadanie 1.524 szt. broni.

Największa liczba podmiotów, tj. 44 (31,4%) uzyskało pozwolenie na broń niezbędną do ochrony osób lub mienia (przedsiębiorcy koncesjonowani) i na tej podstawie nabyło 457 szt. broni (30,0% ogólnej liczby broni w posiadaniu podmiotów). 41 podmiotów uzyskało świadectwo broni na broń niezbędną do prowadzenia szkoleń i ćwiczeń strzeleckich, bądź kształcących w zawodzie pracownika ochrony, i na tej podstawie weszło w posiadanie 814 szt. broni. Natomiast 27 podmiotów weszło w posiadanie 438 szt. broni, w którą wyposażały swoje wewnętrzne służby ochrony.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 395-400]

KWP w Radomiu nie dysponuje danymi, które pozwoliłyby ustalić ilu policjantów posiada broń inną niż służbową.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 450-456]

Naczelnik WPA wyjaśniła m.in., że jedynym, co możemy wskazać, na podstawie analizy akt posiadaczy pozwoleń na broń, jest to, ilu policjantów ma pozwolenie na broń do ochrony osobistej, przy czym dane te również nie muszą odzwierciedlać w pełni stanu faktycznego.

Osoby, które uzyskały pozwolenie na broń do ochrony osobistej, na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji³⁸, są obowiązane raz na pięć lat przedstawić aktualne orzeczenia: lekarskie i psychologiczne, potwierdzające, że mogą dysponować bronią. Z obowiązku tego zwolnieni są m.in. funkcjonariusze Policji, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną broń służbową.

Jeśli zatem ubiegając się o wydanie pozwolenia na broń, wnioskodawca przedstawił dokumenty potwierdzające pełnienie służby w Policji oraz fakt przydzielenia broni służbowej, jest zwolniony z obowiązku doręczania orzeczeń potwierdzających możliwość dysponowania bronią w toku postępowania administracyjnego dotyczącego wydania pozwolenia na broń oraz z obowiązku doręczania aktualnych orzeczeń, co pięć lat - do czasu zwolnienia ze służby w Policji. Stąd, Wydział Postępowań Administracyjnych ma wiedzę o tym, którzy policjanci mają pozwolenia na broń, pod warunkiem, że fakt pełnienia służby zgłoszą podczas postępowania lub później w sytuacji, gdyby zostali przyjęci do służby w Policji już po uzyskaniu pozwolenia na broń. W odniesieniu do pozwoleń na broń do celów innych niż ochrona osobista (łowiecki, sportowy, kolekcjonerski, pamiątkowy), informacje na temat pełnienia służby w Policji możemy mieć jedynie według stanu na dzień wydawania pozwolenia na broń - jeśli wnioskodawca w toku postępowania udokumentuje fakt pełnienia służby w Policji i przydzielenia broni służbowej, jest zwolniony z obowiązku przedstawiania orzeczeń: lekarskiego i psychologicznego, potwierdzających możliwość dysponowania bronią. Ponieważ jednak posiadacze pozwoleń na broń, wydanych w celach innych niż ochrona osobista nie podlegają obowiązkowi cyklicznego doręczania wskazanych orzeczeń, Wydział Postępowań Administracyjnych KWP w żaden sposób nie ustala rodzaju wykonywanej pracy przez posiadaczy pozwoleń na broń. Możliwe są, zatem następujące sytuacje:

- osoba, która uzyskała pozwolenie na broń będąc funkcjonariuszem Policji została już zwolniona ze służby,

³⁸ Dz. U. z 2012 r., poz. 566 ze zm.

- posiadacz pozwolenia na broń został przyjęty do służby w Policji już po uzyskaniu pozwolenia,
- ubiegając się o wydanie pozwolenia na broń w celu innym niż ochrona osobista wnioskodawca w ogóle nie zgłaszał faktu pełnienia służby w Policji w toku postępowania w sprawie wydania pozwolenia na broń,
- posiadacz pozwolenia na broń, uzyskał to pozwolenie przed 20 marca 2000 r., to jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o broni, amunicji i materiałach wybuchowych, której przepisy nie przewidywały obowiązku doręczania orzeczeń potwierdzających możliwość dysponowania bronią - wnioskodawca nie informował wówczas o fakcie pełnienia służby w Policji, gdyż fakt ten pozostawał bez znaczenia dla wydania bądź odmowy wydania pozwolenia na broń (z wyłączeniem pozwoleń na broń do ochrony osobistej, w przypadku których zagrożenie wynikające z pełnienia służby w Policji mogło stanowić okoliczność decydującą o wydaniu pozwolenia na broń).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 450-456]

Z przekazanych w toku kontroli danych dotyczących liczby wniosków o wydanie pozwolenia na broń, złożonych przez policjantów garnizonu mazowieckiego w latach 2014-2015 (do 31 maja) oraz sposobu rozpatrzenia tych wniosków, (z zastrzeżeniem, że dane te mogą nie obejmować informacji o osobach, które w toku postępowania nie udokumentowały faktu pełnienia służby w Policji) wynika, że w ww. okresie policjanci złożyli łącznie 22 wnioski o wydanie pozwolenia na broń, w tym 11 do celów łowieckich, jeden na broń sportową, 5 w celu kolekcjonerskim i jeden na broń pamiątkową. W 21 przypadkach decyzje o przyznaniu pozwolenia były pozytywne, a w jednym przypadku trwało postępowanie.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 450-456]

5.2. Wnioski w sprawie wydania pozwolenia na broń bądź świadectwa broni.

W latach 2014-2015 (do 18 maja) do KWP w Radomiu wpłynęło łącznie 867 wniosków o wydanie pozwolenia na broń bądź świadectwa broni (w tym 630 w 2014 r. i 237 do 18 maja 2015 r.). W tym samym okresie Komendant Wojewódzki wydał 722 pozytywne decyzje (odpowiednio: 586 i 136) i 15 decyzji odmownych (11 i 4). W trzech przypadkach (odpowiednio: dwa i jeden) wnioski zostały zwrócone do uzupełnienia, w dwóch przypadkach (w 2015 r.) pozostawione bez rozpatrzenia, a w 16 przypadkach (odpowiednio: 11 i 5) zostały przekazane według właściwości. W 24 przypadkach (wszystkie z 2015 r.) postępowanie zostało umorzone, a w 153 znajdowało się w toku (w 2014 r. – 15, w 2015 r. – 138)³⁹.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 401]

Analiza 14 spośród 15 decyzji odmownych wykazała, że przyczyną odmowy wydania pozwolenia na broń było skazanie wnioskodawcy za przestępstwo (w 5 przypadkach), niedostarczenie orzeczenia lekarskiego i psychologicznego (w 3 przypadkach), brak w ocenie MKWP przesłanek o stałym zagrożeniu życia i zdrowia wnioskodawcy (w 2 przypadkach), niezłożenie właściwego wniosku (w 2 przypadkach), niedostarczenie ważnej licencji zawodniczej (w jednym przypadku) oraz niezdanie egzaminu (i egzaminu poprawkowego) ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania broni (w jednym przypadku).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 457-458]

Spośród decyzji Komendanta Wojewódzkiego udzielających pozwolenia na broń, w 9 przypadkach zakres żądania wnioskodawcy został ograniczony. Dotyczyło

³⁹ Przedstawione dane nie sumują się z liczbą wniosków, gdyż w danym roku mogły być zakończone postępowania z wcześniejszego okresu, zaś postępowania wszczęte w danym roku mogły zakończyć się w roku kolejnym.

pozwolenia na broń palną do celów łowieckich (2 decyzje), do celów kolekcjonerskich (5 decyzji), do celów sportowych (jedna decyzja) oraz pozwolenia na broń dla podmiotu, w którym ograniczono zakres żądania dotyczący rodzaju broni (jedna decyzja).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 462-463]

Naczelnik WPA wyjaśniła m.in., że „w orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalił się pogląd, że w sytuacji, gdy wnioskujący o wydanie pozwolenia na broń spełnia ustawowe przesłanki do wydania pozwolenia, właściwy organ Policji ma obowiązek wydania takiego pozwolenia, jednak nie jest związany żądaniem strony w zakresie liczby egzemplarzy broni, na jakie ma zostać wydane pozwolenie. W związku z tym, (...) przyjęto następującą praktykę: pracownik Zespołu do spraw Pozwoleń na Broń, któremu przydzielono sprawę do prowadzenia, ocenia wnioski oraz dołączone do wniosku dokumenty i wypełnia kartę kontrolną sprawy (druk w załączeniu). Analizując uzasadnienie wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz dołączone do wniosku dokumenty ocenia również, czy celowym jest wydanie pozwolenia na żadaną liczbę egzemplarzy broni (procedura taka jest stosowana w przypadku postępowań dotyczących wydania pozwolenia na broń do celów: łowieckich, kolekcjonerskich i sportowych). Oceniając, że argumenty podniesione przez wnioskodawcę nie uzasadniają uwzględnienia jej żądania w zakresie liczby egzemplarzy broni, pracownik sporządza pismo przedstawiające stanowisko organu prowadzącego postępowanie oraz zawierające propozycję co do liczby egzemplarzy broni, na jakie może być wydane pozwolenie.

W sytuacji, gdy strona postępowania zgodzi się z przedstawionym stanowiskiem i zmieni swój pierwotny wniosek zgadzając się na wydanie pozwolenia na zaproponowaną liczbę egzemplarzy broni, uznajemy, że wydawana decyzja jest zgodna z wolą strony. W przypadku natomiast, gdy strona postępowania podtrzymuje swój pierwotny wniosek, wydawana jest decyzja – pozwolenie na broń, jednak ogranicza ona zakres żądania strony w zakresie liczby egzemplarzy broni, do posiadania których uprawnia pozwolenie”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 439-442]

5.3. Cofnięcia pozwolenia na broń.

W latach 2014-2015 (do 18 maja) Komendant Wojewódzki cofnął osobom fizycznym łącznie 618 pozwoleń na broń (w tym 442 w 2014 r. i 176 do 18 maja 2015 r.), z czego 374 (60,5%) decyzji dotyczyło pozwoleń na broń do ochrony osobistej. Najczęstszą przesłanką (324 przypadki) cofnięcia pozwolenia było naruszenie obowiązku poddania się badaniom lekarskim/psychologicznym.

W tym samym okresie pozwolenia na broń utraciło 16 podmiotów, w tym 10 ze względu na ustanie okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wydania pozwolenia na broń (w 2014 r. – 7, w 2015 r. – 3). W 6 przypadkach stwierdzono wygaśnięcie decyzji (odpowiednio: 3 i 3).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 402]

Analiza 10 postępowań prowadzonych w sprawie cofnięcia podmiotom pozwolenia na broń ze względu na ustanie okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wydania pozwolenia wykazała, że:

- w przypadku wydania decyzji PA-5098/23242/14 z dnia 1 grudnia 2014 r., postępowanie w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń zostało wszczęte 7 listopada 2014 r., tj. po ponad 5 miesiącach od poinformowania przez podmiot Komendanta Wojewódzkiego o zaniechaniu prowadzenia działalności w zakresie ochrony osób i mienia;
- w przypadku decyzji PA-8009/3157/15 wydanej 17 marca 2015 r., postępowanie w sprawie cofnięcia pozwolenia wszczęto 25 lutego 2015 r., tj. po upływie ponad 4 lat od zaprzestania przez podmiot wykorzystywania broni do szkoleń.

Informację, że broń nie jest wykorzystywana od 2010 r. KWP uzyskała 23 lutego 2015 r. podczas sprawdzania warunków technicznych magazynu broni.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 459-461]

5.4. Pozyskiwanie przez Policję informacji dotyczących osób posiadających broń.

5.4.1. Informacje Żandarmerii Wojskowej o zwolnieniu ze służby wojskowej żołnierzy zawodowych posiadających broń palną

W okresie od początku 2014 r. do 18 maja 2015 r. Żandarmeria Wojskowa przekazała do KWP w Radomiu informacje (akta) dotyczące 6 żołnierzy zwolnionych ze służby wojskowej, a posiadających pozwolenie na broń (wszystkie w 2014 r.).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 403, 428-438]

Naczelnik WPA wyjaśniła, że wskazane dane uzyskano na podstawie analizy dzienników korespondencyjnych, gdyż gromadzimy dane jedynie w zakresie liczby akt posiadaczy broni uzyskanych od innych podmiotów oraz przekazanych innym podmiotom, bez rozróżnienia, czy akta przejęto z jednostki Żandarmerii Wojskowej czy z innej jednostki Policji. Nie było w okresie od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 15 maja 2015 roku przypadku uzyskania informacji o zwolnieniu ze służby wojskowej żołnierza posiadającego pozwolenie na broń ze źródeł innych niż Żandarmeria Wojskowa (przesłanie akt posiadacza pozwolenia na broń).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 428-438]

5.4.2. Informacje Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego (PZSS) i Polskiego Związku Łowiectwa (PZŁ) o wykluczeniu członków uprawiających strzelectwo lub łowiectwo z użyciem własnej broni palnej.

W drugiej połowie każdego roku PZSS przesyła do KWP w Radomiu wykaz aktualnych członków posiadających ważne licencje zawodnicze. Natomiast informacje te nie dotyczyły indywidualnie wykluczonych członków Związku.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 428-438]

Naczelnik WPA wyjaśniła m.in., że „ponieważ (według stanu na dzień 31 grudnia 2014 roku) na obszarze właściwości Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji 772 osoby posiadały pozwolenie na broń palną do celów sportowych, w KWP w Radomiu przyjęto łatwiejszą z naszego punktu widzenia, i skuteczniejszą zasadę ustalania uprawnień do posiadania pozwolenia na broń we wskazanym celu. Ponieważ weryfikacja uprawnień do uprawiania sportów strzeleckich jest prowadzona od kilku lat, wielu posiadaczy pozwoleń na broń do celów sportowych samodzielnie na początku danego roku kalendarzowego przysyła aktualne licencje zawodnicze. Dodatkowo, niektóre kluby sportowe przysyłają corocznie wykaz osób, które uzyskały w danym roku licencję. W przypadku osób, które licencji nie przysłały, a kluby, w których są zrzeszone nie przysyłały informacji o licencjach, wysyłane są wezwania do doręczenia aktualnego dokumentu potwierdzającego posiadanie uprawnień do uprawiania sportu strzeleckiego. Nedoręczenie licencji skutkuje wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń (ze względu na ustanie okoliczności faktycznych stanowiących podstawę do wydania pozwolenia na broń)”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 428-438]

Łącznie, w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 15 maja 2015 r., w związku z uzyskaniem informacji o braku aktualnej licencji zawodniczej PZSS, wydano 110 decyzji o cofnięciu pozwolenia na broń (w 2014 r. – 103, a do 15 maja 2015 r. – siedem).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 404]

W latach 2014-2015 (do 15 maja) KWP w Radomiu pozyskała od PZŁ 153 informacje o wykluczeniu członka z PZŁ (109 w 2014 r. i 44 do 15 maja 2015 r.). W przypadku uzyskania informacji o wykluczeniu z listy członków PZŁ, wszczynane było postępowanie w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń. W przypadku uzyskania informacji o skreśleniu z listy członków PZŁ z powodu zgonu, podejmowane były czynności zmierzające do ustalenia miejsca i sposobu przechowywania broni, ewentualnego przyjęcia broni do depozytu oraz ustalenia osób uprawnionych do podejmowania decyzji co do przeznaczenia broni.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 404, 428-438]

Naczelnik WPA wyjaśniła, że „ponieważ członkowie PZŁ mający na obszarze właściwości Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji pozwolenia na broń zrzeszenie są w 8 zarządach okręgowych (Ciechanów, Kielce, Ostrołęka, Płock, Radom, Siedlce, Skierniewice, Warszawa), różne praktyki w zakresie informowania o skreśleniu z listy członków PZŁ przyjęte są w różnych zarządach. Część przysyła wykaz członków raz w roku (Skierniewice), inne regularnie informują o skreśleniu z listy członków (Ciechanów, Radom, Siedlce), informacje z zarządu w Płocku wpływają nieregularnie, zarząd w Ostrołęce raz w roku przesyła informację o osobach skreślonych z listy członków z pozostałych zarządów informacje nie są przysyłane lub uzyskują je komendy wojewódzkie Policji właściwe dla miejsca siedziby zarządu PZŁ(...) o ile w przypadku rezygnacji i braku opłat skreślenie z listy członków następuje możliwie szybko, o tyle w przypadku zgonu członka PZŁ niezrzeszonego w żadnym kole łowieckim, skreślenie następuje dopiero po upływie roku składkowego. Wobec tego, w okresie 2013 – 2015 w KWP z siedzibą w Radomiu sprawdzono wszystkie akta posiadaczy pozwoleń do celów łowieckich pod kątem przynależności do PZŁ, aktualności danych w rejestrze BRONŃ, danych adresowych oraz danych w zakresie karalności”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 428-438]

W okresie od 1 stycznia 2014 r. do 15 maja 2015 r., w związku z uzyskaniem informacji o braku członkostwa w PZŁ, wydano 83 decyzje o cofnięciu pozwolenia na broń (62 w 2014 r. i 21 do 15 maja 2015 r.). Do 15 maja 2015 r., w trakcie rozpatrywania było 60 spraw.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 404, 428-438]

5.5. Magazyn depozytowy

Magazyn depozytowy broni i amunicji na obszarze garnizonu mazowieckiego zorganizowany był wyłącznie w KWP w Radomiu.

Do magazynu przyjmowana była broń i amunicja przekazywana przez osoby i podmioty, które posiadały pozwolenie na broń albo przez spadkobierców tych osób.

W 2014 r. do magazynu przyjęto łącznie 453 egzemplarze broni, w tym: gazowej – 196 szt., myśliwskiej – 114 szt., bojowej – 72 szt. i sportowej – 71 szt. Spośród ww. liczby broni przyjętej do depozytu, 256 szt. przekazano do złomowania Wydziałowi GMT, 71 szt. przekazano na rzecz Skarbu Państwa, 3 szt. zwrócono właścicielowi, 5 szt. spadkobiercom właścicieli, a 12 szt. broni przechowywanej w magazynie właściciele sprzedali.

Na koniec 2014 r. w magazynie pozostało 116 szt. broni, z czego 72 szt. z przeznaczeniem do złomowania, 27 szt. z przeznaczeniem do złomowania po roku przechowywania i 17 szt. do przekazania na rzecz Skarbu Państwa.

W 2015 r. (do 15 maja) do magazynu przyjęto łącznie 183 egzemplarze broni, w tym: gazowej – 92 szt., myśliwskiej – 47 szt., bojowej – 15 szt. i sportowej – 31 szt. Spośród ww. liczby broni przyjętej do depozytu, 162 szt. przekazano do

złomowania Wydziałowi GMT, 19 szt. przekazano na rzecz Skarbu Państwa, a 2 egzemplarze broni przechowywanej w magazynie właściciele sprzedali. W magazynie pozostało 69 egzemplarzy broni, z czego 24 szt. z przeznaczeniem do złomowania, 17 szt. z przeznaczeniem do złomowania po roku przechowywania, 17 szt. do przekazania na rzecz Skarbu Państwa. Do przekazania do złomowania przeznaczonych zostało 11 egzemplarzy broni.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 405, 428-438]

Ustalone
nieprawidłowości

1. Informacje ujęte w rejestrze BRONŃ, dotyczące posiadaczy broni, nie odzwierciedlały w pełni stanu faktycznego:

- dla osoby zarejestrowanej pod nr OBO-1401917055M (posiadającej pozwolenie na broń myśliwską) w rejestrze nie wprowadzono danych dotyczących badań lekarskich i psychologicznych (daty, wyniku badania, przeznaczenia);
- dla osoby zarejestrowanej pod nr OBO-1401853418M (posiadającej pozwolenie na broń myśliwską) do rejestru nie wprowadzono (nie zarejestrowano) danych dotyczących drugiej jednostki broni jaką osoba ta posiadała (typu, numeru, rodzaju, marki, kalibru); broń ta (sztucer Blaser R8) została ujęta w kartotece prowadzonej w WPA z dniem 29 grudnia 2014 r. W związku z powyższym, podczas sprawdzania danych dotyczących ww. osoby w systemie KSIP, informacje o posiadaniu przez nią drugiej jednostki broni nie były wykazywane.

Starszy technik Zespołu ds. Pozwoleń na Broń w WPA (K.F.), odpowiedzialna za wprowadzanie ww. danych, wyjaśniła m.in., że pierwszy błąd wynikał z braku doświadczenia, natomiast drugi ze skumulowania obowiązków w tym okresie.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 420]

2. Jedno postępowanie (spośród 10 badanych) w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń zostało wszczęte po ponad 5 miesiącach od powzięcia przez Komendanta Wojewódzkiego wiadomości o ustaniu okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wydania tego pozwolenia, tj. o zaniechaniu przez podmiot prowadzenia działalności w zakresie ochrony osób i mienia i cofnięciu koncesji przez MSW;

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 459-461]

Naczelnik WPA wyjaśniła, że „informacja o zaniechaniu prowadzenia działalności gospodarczej wpłynęła zarówno do KWP, jak i do MSW, właściwego do cofnięcia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej. Decyzją z dnia 19 maja 2014 r. Minister Spraw Wewnętrznych cofnął koncesję, jednak ani pismo od podmiotu informujące o zaprzestaniu prowadzenia działalności ani decyzja o cofnięciu koncesji nie została przekazana pracownikowi realizującemu zadania w zakresie wydawania i cofania pozwoleń na broń. Informację taką pracownik uzyskał w dniu 7 listopada 2014 r. i tego samego dnia wszczęte zostało postępowanie w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 472-474]

W ocenie NIK, stwierdzone nieprawidłowości świadczą o niedostatecznym nadzorze nad komórkami KWP realizującymi zadania w zakresie przyznawania i cofania pozwoleń na broń oraz dokumentowania wykorzystania broni przez policjantów.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność w zbadanym obszarze.

Ocena częściowa

6. Kontrola Policji w zakresie warunków przechowywania broni przez podmioty i osoby fizyczne.

6.1. Kontrola osób fizycznych.

W latach 2014-2015 (I połowa) przeprowadzono łącznie 1 131 sprawdzeń warunków przechowywania broni (w 2014 r. – 636, do 30 czerwca 2015 r. – 495). W wyniku powzięcia wątpliwości w zakresie prawidłowego przechowywania broni lub

Opis stanu
faktycznego

stwierdzenia nieprawidłowości, wobec osób fizycznych, podjęto następujące działania:

- siedem osób wezwano do dostosowania warunków przechowywania broni (odpowiednio: jeden i sześć);
- w trzech przypadkach cofnięto pozwolenie na broń (odpowiednio: dwa i jeden);
- 36 osób wezwano do przedstawienia precyzyjnych informacji o sposobie przechowywania broni (odpowiednio: 32 i 4),
- 48 osób wezwano do złożenia oświadczenia o sposobie przechowywania broni (odpowiednio: 39 i 9).

Dodatkowo, kontrolą warunków przechowywania broni w 2015 r. zaplanowano objąć 718 osób posiadających pozwolenie na broń do celów: łowieckich, sportowych i kolekcjonerskich. Do 30 czerwca 2015 r. przeprowadzono 203 kontrole, w wyniku których wystosowano 3 wezwania do przystosowania warunków przechowywania broni do obowiązujących przepisów.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 467-470, 472-474]

6.2. Kontrola SUFO

W okresie od 1 stycznia 2014 r. do 15 maja 2015 r. przeprowadzono łącznie 131 kontroli warunków przechowywania broni przez SUFO, z czego 87 w 2014 r. i 44 w 2015 r. W wyniku tych kontroli stwierdzono 21 uchybień w zakresie przechowywania i ewidencjonowania broni (odpowiednio: 7 i 14). Nieprawidłowości te dotyczyły:

- przechowywania broni w urządzeniach niespełniających wymogów technicznych określonych przepisami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji⁴⁰ (3 przypadki w 2014 r. i 10 do 15 maja 2015 r.);
- prowadzenia książek stanu uzbrojenia oraz książek wydania-przyjęcia broni i amunicji niezgodnych z wzorem określonym przepisami ww. rozporządzenia (trzy przypadki w 2014 r. i dwa do 15 maja 2015 r.);
- niezwrócenia się do organu Policji o protokolarne stwierdzenie spełnienia wymogów technicznych magazynu broni/ pomieszczenia do przechowywania broni (jeden przypadek w 2014 r. i dwa do 15 maja 2015 r.).

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 465, 467-470]

6.3. Kontrola podmiotów, które uzyskały pozwolenia na broń na okaziciela.

W okresie od 1 stycznia 2014 r. do 15 maja 2015 r. skontrolowano ogółem 29 podmiotów, które uzyskały pozwolenie na broń na okaziciela, w tym w 2014 r. – cztery podmioty, a do 15 maja 2015 r. – 25 podmiotów.

W 2014 r. kontrolami objęto dwa podmioty prowadzące strzelnice i dwa kluby sportowe/stowarzyszenia. Nieprawidłowości w przechowywaniu broni nie stwierdzono.

Do 15 maja 2015 r. skontrolowano 21 klubów sportowych/stowarzyszeń oraz cztery podmioty, które uzyskały pozwolenie na broń na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 6 ustawy o broni i amunicji (dwa posterunki Służby Ochrony Kolei, dwa nadleśnictwa). Uchybienia stwierdzono w jednym przypadku. Dotyczyły one braku właściwego zabezpieczenia drzwi wejściowych do magazynu broni (brak zamków atestowanych) oraz braku instalacji alarmowej w pomieszczeniu magazynowym.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 465, 467-470]

⁴⁰ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 października 2011 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 245, poz. 1462 ze zm.).

Analiza 12 protokołów⁴¹ kontroli warunków przechowywania broni i spełniania wymagań technicznych magazynu broni i sposobu zabezpieczenia broni i amunicji wykazała, że:

- zostały one podpisane zarówno przez kontrolujących jak i stronę kontrolowaną;
- w kontrolach SUFO oraz klubów sportowych i stowarzyszeń ze strony Policji udział brali funkcjonariusze z WPA KWP w Radomiu, natomiast osoby fizyczne kontrolowane były przez policjantów z odpowiednich komend powiatowych lub posterunków Policji;
- w żadnym z protokołów dotyczących kontroli osób fizycznych nie wpisano podstawy prawnej przeprowadzenia takiej kontroli.

Ustalono ponadto, że w protokołach z kontroli warunków przechowywania broni przez osoby fizyczne zamieszczano adnotację o następującej treści „osoba posiadająca pozwolenie oraz broń nie ma prawnego obowiązku poddania się ww. kontroli. W przypadku odmowy poddania się takiej kontroli należy odstąpić od tej czynności i odnotować to w protokole”.

[dowód: akta kontroli tom 2 str. 475-504]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w zbadanym obszarze.

IV. Uwagi i wnioski

W toku kontroli, na podstawie art. 51 ust. 1 ustawy o NIK, poinformowano Zastępcę Komendanta Wojewódzkiego, że wykonywanie strzelań na wykorzystywanej przez KWP strzelnicę zlokalizowanej w Piastowie k. Radomia stwarza bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia policjantów realizujących szkolenie strzeleckie. W czasie kontroli stwierdzone zagrożenia zostały usunięte.

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, wnosi o:

- 1) wyposażenie funkcjonariuszy i jednostek KWP w Radomiu w broń i środki przymusu bezpośredniego według ustalonego normatywu uzbrojenia;
- 2) zapewnienie właściwych warunków bezpieczeństwa policjantom realizującym szkolenie strzeleckie na strzelnicach użytkowanych przez KWP;
- 3) objęcie szkoleniem strzeleckim wszystkich funkcjonariuszy, w szczególności strzelaniami programowymi określanymi w corocznych decyzjach Komendanta Wojewódzkiego;
- 4) założenie „książki nadzoru nad bronią palną” w Wydziale Postępowań Administracyjnych KWP;
- 5) rzetelne prowadzenie „książki wydania broni z pododdziału” przez Wydział Kryminalny KWP;
- 6) przeprowadzanie kontroli stanu ilościowego broni palnej i amunicji zgodnie z zarządzeniem Nr 852 KGP;
- 7) rzetelne prowadzenie rejestru BRONÍ;
- 8) niezwłoczne wszczynanie postępowań w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń;
- 9) kontynuowanie działań zmierzających do rozszerzenia bazy służącej do prowadzenia szkolenia strzeleckiego policjantów;

⁴¹ W tym 2 dotyczących SUFO, 5 dotyczących osób fizycznych i 2 dotyczących innych podmiotów (szkół, strzelnic, klubów sportowych).

- 10) wzmożenie nadzoru nad komórkami organizacyjnymi realizującymi zadania w zakresie przyznawania i cofania pozwoleń na broń oraz dokumentowania wykorzystania broni przez policjantów.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji, a drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK przysługuje Panu Komendantowi prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Warszawie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę Pana Komendanta o poinformowanie NIK, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2015 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Warszawie

Kontroler
Grzegorz Jamrozowicz
doradca ekonomiczny

Wicedyrektor
Janusz Łojewski

.....